

Република Србија
ВРХОВНИ КАСАЦИОНИ СУД
Кзз 84/2012
24.10.2012. година
Београд

У ИМЕ НАРОДА

Врховни касациони суд, у већу састављеном од судија: Бате Цветковића, председника већа, Невенке Важић, Љубице Кнежевић-Томашев, Веска Крстајића и Биљане Синановић, чланова већа, са саветником Врховног касационог суда Наташом Бањац, као записничарем, у кривичном предмету окривљеног А.Б., због кривичног дела неовлашћена производња, држање и стављање у промет опојних дрога из члана 246. став 1. Кривичног законика, одлучујући о захтеву за заштиту законитости Републичког јавног тужиоца Ктз. бр. 566/12 од 03.10.2012. године, подигнутом против правноснажног решења Апелационог суда у Београду Кж1 5230/10 од 20.10.2011. године, у седници већа одржаној дана 24.10.2012. године, донео је

П Р Е С У Д У

УВАЖАВА СЕ захтев за заштиту законитости Републичког јавног тужиоца Ктз. бр. 566/12 од 03.10.2012. године као основан, па се УКИДА правноснажно решење Апелационог суда у Београду Кж1 5230/10 од 20.10.2011. године и предмет враћа Апелационом суду у Београду на поновно одлучивање.

О б р а з л о ж е њ е

Пресудом Окружног суда у Београду К. 1403/09 од 05.10.2009. године окр. А.Б., оглашен је кривим за кривично дело неовлашћено држање опојних дрога из члана 246. став 3. Кривичног законика (КЗ) за које му је утврђена казна затвора у трајању од десет месеци, а опозвана је условна осуда која му је изречена правноснажном пресудом тог суда К. 2440/07 од 02.10.2008. године и узета као утврђена казна затвора у трајању од шест месеци из те условне осуде и такође је узета као утврђена казна затвора у трајању од шест месеци која му је изречена правноснажном пресудом истог суда К 833/06 од 09.03.2007. године, па је окр. А.Б. осуђен на јединствену казну затвора у трајању од једне године и девет месеци у коју му је урачунато време проведено у притвору од 06.07.2009. године па надаље. Истом пресудом, окривљеном су изречене мера безбедности одузимања предмета – 2,43 гр хероина и мера безбедности обавезног лечења наркомана, а ослобођен је дужности плаћања трошкова кривичног поступка.

Одлучујући о жалбама Окружног јавног тужиоца у Београду и браниоца окривљеног, Апелациони суд у Београду решењем Кж1 560/10 од 17.02.2010. године уважио је жалбу Окружног јавног тужиоца у Београду и укинуо наведену првостепену пресуду, те предмет вратио првостепеном суду на поновно суђење, док је одлучујући по службеној дужности окривљеном продужио притвор до нове одлуке суда.

У поновљеном првостепеном поступку, пресудом Вишег суда у Београду К. 3113/10 од 06.05.2010. године, окр. А.Б. оглашен је кривим за кривично дело неовлашћена производња, држање и стављање у промет опојних дрога из члана 246. став 1. КЗ и за то дело осуђен на казну затвора у трајању од две године у коју му је урачунато време проведено у притвору од 06.07.2009. године до 06.05.2010. године кад је окривљени пуштен на слободу, с тим да је суд одлучио да не опозива условну осуду изречену окривљеном пресудом Окружног суда у Београду К 2440/07 којом му је за два кривична дела из члана 246. став 3. КЗ утврђена јединствена казна затвора у трајању од шест месеци која се неће извршити ако окривљени у року од три године не учини ново кривично дело. Истом пресудом окривљеном је изречена мера безбедности одузимања предмета извршења кривичног дела – 2,43 гр опојне дроге хероин у облику базе са кофеином и парацетамолом, а ослобођен је дужности плаћања трошкова кривичног поступка.

Одлучујући о жалбама Вишег јавног тужиоца у Београду и браниоца окривљеног, Апелациони суд у Београду решењем Кж1 5230/10 од 20.10.2011. године, уважењем жалбе браниоца окривљеног и по службеној дужности, укинуо је наведену првостепену пресуду и предмет вратио првостепеном суду на поновно суђење.

Републички јавни тужилац подигао је захтев за заштиту законитости Ктз. бр. 566/12 од 03.10.2012. године, против решења Апелационог суда у Београду Кж1 5230/10 од 20.10.2011. године, због повреде закона из члана 385. став 2. Законика о кривичном поступку (ЗКП), са предлогом да Врховни касациони суд уважи захтев као основан, укине побијано решење Апелационог суда у Београду и предмет врати том суду на поновну одлуку.

Врховни касациони суд је поступио у смислу члана 422. став 2. и 3. ЗКП и у седници већа, одржаној у одсуству обавештеног Републичког јавног тужиоца, размотрио списе предмета са решењем против којег је подигнут захтев за заштиту законитости, па је по оцени навода у захтеву нашао:

Захтев за заштиту законитости је основан.

Основано Републички јавни тужилац у захтеву за заштиту законитости указује да је решењем Апелационог суда у Београду Кж1 5230/10 од 20.10.2011. године повређена одредба члана 385. став 2. ЗКП.

Одредбом члана 385. став 2. ЗКП предвиђен је изузетак односно ограничење општег овлашћења другостепеног суда, из става 1 истог члана, у погледу одлука које тај суд може донети приликом решавања о жалби против пресуде, у седници већа или на основу одржаног претреса, и то у односу на овлашћење другостепеног суда да укине првостепену пресуду и упути предмет првостепеном суду на поновно суђење. Наиме, према наведеној законској одредби такву одлуку другостепени суд не може донети у процесној ситуацији када је у истом предмету већ једанпут укинута првостепена пресуда.

Дакле, одредба члана 385. став 2. ЗКП представља „процесну забрану“ за другостепени суд да поново укине првостепену пресуду у предмету у коме је првостепена пресуда већ једанпут укинута, што истовремено значи да ни првостепени суд не може у истом предмету трећи пут водити првостепени поступак (правно схватање Кривичног одељења Врховног касационог суда од 28.11.2011. године).

Сходно реченом, у конкретној процесној ситуацији, у којој је ожалбена пресуда Вишег суда у Београду К 3113/10 од 06.05.2010. године донесена у поновљеном првостепеном поступку након укидања раније донесене првостепене пресуде (Окружног суда у Београду К. 1403/09 од 05.10.2009. године), другостепени суд – Апелациони суд у Београду је био дужан да у смислу одредаба члана 377. став 1. до 5. ЗКП, а затим одредаба члана 378. и 379. ЗКП, одржи претрес или да у седници већа донесе мериторну одлуку поводом изјављених жалби. То другостепени суд није учинио већ је првостепену пресуду укинуо решењем Кж1 5230/10 од 20.10.2011. године, чиме је учинио повреду кривичног закона – одредбе члана 385. став 2. ЗКП, на штету окр. А.Б., јер он има право на суђење у разумном року и да одлуку донесе законом одређени суд, а то је у овом случају Апелациони суд у Београду.

Због учињене повреде закона, Врховни касациони суд је, уважењем захтева за заштиту законитости, а на основу члана 425. став 1. ЗКП, укинуо правноснажно решење Апелационог суда у Београду Кж1 5230/10 од 20.10.2011. године, и предмет враћа том суду на поновно одлучивање о изјављеним жалбама, у смислу разлога изнетих у овој пресуди.

Записничар-саветник

Председник већа-судија

Наташа Бањац,с.р.

Бата Цветковић,с.р.